

Науковий відділ періодичних видань ім. Мар'яна та Іванни Коців

Юрій Романишин

завідувач наукового відділу періодичних видань ім. Мар'яна та Іванни Коців ЛННБУ ім. В. Стефаника, канд. іст. наук, доцент

Розкрито історію створення наукового відділу періодичних видань ім. Мар'яна та Іванни Коців.

Ключові слова: *бібліотека, відділ, газети, журнали, періодичні видання.*

History of creation of scientific department of magazines is exposed the name of Marjyan and Ivanna Kočiv.

Keywords: *library, department, newspapers, magazines.*

Раскрыто историю основания научного отдела периодических изданий им. Марьяна и Иванны Коцив.

Ключевые слова: *библиотека, отдел, газеты, журналы, периодические издания.*

Науковий відділ періодичних видань ім. Мар'яна та Іванни Коців бере свій початок від моменту заснування Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника. Спочатку він називався «Відділ революційної преси».

Формування фонду відділу розпочалося на початку 1941 р. шляхом виділення фонду періодичних видань із загального фонду бібліотеки, і створення окремого сховища для збереження періодичних видань [3] при відділі фондів та обслуговування читачів [6].

З початку організації фонду періодичних видань було визначено і взято за основу їх опрацювання і започаткування алфавітного та систематичного каталогів, а у квітні 1941 р. розпочато створення топографічного каталогу [17, с. 79].

У 1944 р. цей структурний підрозділ бібліотеки отримав нову назву — Відділ часописів, до штату якого входило три працівники. Під керівництвом завідувача відділу Й. П. Гошовського працівники інвентаризували та впорядковували часописи, приписували видання до топографічного каталогу.

У другому кварталі 1946 р. відділ отримав назву «Відділ газет і журналів», і профілем його роботи було прийняття до бібліотеки періодичних видань, приписування їх до прибуткового каталогу, розкладання за назвами та номерами. Відтоді у складі відділу було виділено два сектори, в яких працювали шість співробітників. Сектори були розміщені у різних приміщеннях. Працівники першого сектору (вул. Радянська, 24 (тепер вул. Винниченка, 24)) дописували до каталогів періодичні видання, які отримувала бібліотека у 1946 р. [7]. Працівники другого сектору (вул. Осолінських, 2 (тепер вул. Стефаника, 2)) розділяли між відділами бібліотеки, інститутами АН УРСР та музеями м. Львова нові надходження періодичних видань, які отримували за передплатою, та розбирали періодичні видання, які не були опрацьовані. Керував відділом І. А. Боднар [15].

За 1946 р. працівники відділу звірили з каталогом та опрацьовували 4 886 кирилических номерів газет, 206 іноземних номерів газет і 471 номер кирилических журналів [9].

У грудні 1946 р. працівники відділу приймали та узгоджували заявки на передплату періодичних видань на 1947 р. для інститутів АН УРСР та музеїв м. Львова [10].

Упродовж 1947 р. перевезено 15 000 примірників газет зі сховищ на вул. Радянській, 24 та Лисенка, 14 у приміщення на вул. Стефаника, 2, чим розпочато концентрування газетних фондів в окремому виділеному сховищі. На вул. Стефаника, 2 вже працювали два сектори відділу, які впродовж 1947 р. на вимогу читачів видавали періодичні видання до читальних залів, а також опрацьовували нові надходження періодичних видань, отриманих за передплатою. Проводилась робота і з топографічним каталогом. Топографічні картки на газетний фонд, який надійшов зі сховищ на вул. Радянській, 24 та вул. Лисенка, 14, вліто у топографічний каталог відділу. Продовжилась робота з розбору та опрацьовання періодичних видань із фонду неопрацьованих газет. Для загального користування введено нові назви газет.

Працівники відділу у 1947 р. прийняли з пошти та розприділили поміж інститутами АН УРСР та музеями м. Львова 155 290 примірників газет та журналів [4].

Очоловав відділ М. П. Гуменюк, під керівництвом якого працівники відділу у 1948 р. завершили шифрування газет, приписування до каталогів та впорядкування газетних підшивок, перевезених у

1947 р. Опрацьовані газетні підшивки та періодичні видання на вимогу читачів видавалися до загальних читальних залів [8].

З відділу концентрації до відділу газет і журналів у 1948 р. поступило 15 м³ (кубічних) газет і журналів. Усі отримані видання працівники відділу опрацювали, додали до топографічного, алфавітного і систематичного каталогів, а також передплачували періодичні видання для інститутів АН УРСР та музеїв м. Львова на 1949 р. [12, арк. 89]; приділяли увагу збереженню фондів відділу; передавали до оправи сформовані підшивки газет і журналів.

Зі збільшенням кількості читачів і зростанням попиту на періодичні видання, а також відсутністю довідкового апарату в бібліотеці на періодичні видання, сформовані за попередні роки систематичний та алфавітний каталоги відділу були передані до відділу обслуговування читачів [12, арк. 4-5].

У 1949 р. обладнано сховище періодичних видань, в якому розміщено журнали і газети за топографічним рядом [11], однак окремого читального залу періодичних видань ще не було — документи видавали до загального читального залу. Нерідко це було незручно, адже розмістити нові надходження періодичних видань і книжок у вільному доступі для читачів було складно. Так як попит на періодичні видання зростав, а треба зауважити, що періодики лише за передплатою надходило 10 000 др. од., перед адміністрацією бібліотеки постало питання створення читального залу періодичних видань.

1 жовтня 1949 р. при відділі газет і журналів відкрито добре обладнаний читальний зал на 40 місць. З метою наближення до читального залу найбільш запитуваних фондів, до сховища переміщено видання, які надійшли до бібліотеки, починаючи з 1940 р. [11].

У робочий день у читальному залі було 50-60 відвідувачів [2]. Читальний зал розмістився поруч зі сховищем періодичних видань, що значно прискорило час виконання замовлень, — і скоротився від трьох годин до 15-20 хвилин.

Фонди періодичних видань постійно поповнювалися новими назвами і примірниками, що створювало проблему для їх розміщення у сховищах. Тому під сховища відділу адміністрація передала окреме приміщення [13].

У 1949 р. продовжилась інвентаризація періодики: взято на інвентарний облік третій і четвертий примірники журналів. Передано

на опрацювання і отримано назад 1 764 журнали [13]. За 1949 р. у відділі прийнято та опрацьовано 38 257 др. од. [1].

З початку 1950 р. читальний зал відділу почав обслуговувати відвідувачів сім днів на тиждень з 10-00 до 23-00 год. За цей час була проведена значна робота з упорядкування фондів. Зокрема, введено в дію фонд газет і журналів, що становить 73 000 примірників, які не були доступні читачам, розпочато роботу із створення підручних картотек (картотека найактуальніших питань сучасності, картотека рецензій і журнальних статей, а також «Зведена картотека періодичних видань західних областей УРСР від 1776 до 1916 рр.). Протягом I-го півріччя розібрано 120 000 од. періодики, з яких вилучено 40 000 річних комплектів періодики до 1916 р., 33 000 після 1917 р. та 47 000 др. од. до т. зв. спецфонду [14].

У відділі регулярно проводилися різноманітні тематичні виставки, до прикладу: до виборів до Верховної Ради РСР, «Народи світу в боротьбі за мир», «П'ятдесятиріччя «Искры» [12, арк. 89].

1952 р. у структурі бібліотеки проходить реорганізація. Не оминула вона відділ газет і журналів. 1 березня 1952 р. наказом № 24 по ЛБ АН УРСР ліквідовано відділ газет і журналів, а сектор «сховище періодичних видань» перейшов до відділу фондів та обслуговування читачів [16]. Сектор «читальний зал періодичних видань» існував як самостійний структурний підрозділ.

Згідно з наказом № 270 по ЛБ АН УРСР, читальний зал періодики з 30 жовтня 1952 р. підпорядковується відділу фондів і обслуговування читачів. Виходячи з цього наказу, відділ газет і журналів перестає існувати як самостійна структурна одиниця.

Лише 31 січня 1992 р. директор бібліотеки, доктор іст. наук, професор Л. І. Крушельницька підписала наказ № 6-а по ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України «Про зміни у структурі бібліотеки», у п. 3 якого зазначено: «Вивести сектор періодичних видань з відділу фондів та сектор обслуговування періодичних видань з відділу обслуговування читачів і на їх базі створити Відділ періодичних видань». З цього часу повернуто історичну справедливість і відновлено відділ. Керівником відділу призначено кандидата історичних наук М. М. Романюка, а з 1994 р. і дотепер керівник відділу — Ю. О. Романишин.

Фонди відділу були розташовані у різних сховищах на вул. Стефаника, 2 та у сховищі на вул. Театральній, 11. Це вимагало зайвої

затрати часу, розпорошення робочої сили і не давало можливості сконцентрувати увагу на впорядкуванні фондів відділу, оперативному та якісному обслуговуванні відвідувачів бібліотеки та забезпеченні їх усіма багатствами фондів періодики. У зв'язку з відсутністю місця у сховищах, деякі періодичні видання роками зберігалися на стелажах не розкладені.

Цікаво, що фонди відділу радянського періоду були розташовані у головному корпусі, а фонди української періодики та діаспорні зберігалися у сховищі на вул. Театральній, 11, хоч після проголошення незалежності України 1991 р. їх найчастіше замовляли читачі. Працівники, виконуючи замовлення, щоденно приносили великі сумки з вул. Театральної, 11, при тому, що періодичні видання, які зберігалися поруч з читальним залом, перестали користуватися попитом читачів.

У 90-х роках ХХ ст. у бібліотеці розпочато розформування спецфонду, з якого частину журналів і газет 20–30-х рр. ХХ ст. було повернуто у фонди відділу періодичних видань. 1 жовтня 1997 р., після остаточного завершення розформування спецфонду, до відділу приєднали сектор «Рідкісних періодичних видань ХІХ–ХХ ст.» з фондом 700 000 др. од. Це здебільшого видання латинським шрифтом, які виходили у 20–30-х рр. ХХ ст. на території Західної України, Австрії, Німеччини та Польщі. Разом з сектором до відділу долучилась і частина сховищ.

Із збільшенням кількості періодичних видань і відсутністю місця для їх розташування, перед адміністрацією бібліотеки постало питання створення окремого філіалу для відділу періодичних видань.

1999 р. бібліотека отримала у власність наполовину знищений будинок — історичну та архітектурну пам'ятку II половини ХІХ ст. на вул. П. Ковжуна, 8. Оскільки приміщень для розташування періодичних видань бракувало, і розмова про це велася в адміністрації бібліотеки та на нарадах завідувачів відділів тривалий час, сумніву, що це буде відділ періодичних видань, не виникало.

Ремонтно-реставраційні роботи в отриманому приміщенні розпочалися відразу у 1999 р. і тривали до 2003 р.

Переміщення фонду відділу розпочалося 2001 р. Перед керівництвом відділу постало важливе завдання — передбачити розташування фонду відділу у сховищах, які розташовані на трьох поверхах будинку. Після попередніх розрахунків і обговорення

дійшли висновку, що розташувати фонд треба за принципом актуальності: видання латинським шрифтом на верхні поверхи, а видання кириличним шрифтом ближче до читального залу.

Іншою проблемою було те, що фонди відділу розміщалися у різних сховищах головного корпусу на вул. Стефаніка, 2 і сховищі на вул. Театральній, 11. У кожному сховищі видання були розміщені за топографічним рядом і хронологією. Для зведення в єдиний топографічно-хронологічний ряд видання перевозили три роки (тільки у літній період) за попередньо складеним планом. Всього було переміщено 1,7 млн. видань.

2002 р. до відділу надійшла цінна збірка книжкових і пресових видань М. Коця*, що містить 8,5 тис. примірників, переважно рідкісних видань української діаспори, тому цю колекцію розмістили в окремій кімнаті.

* **Колекція Родини Коців.** Родина Коців упродовж свого життя збирала значний колекційний фонд, репрезентований різновидовою книжковою та періодичною продукцією з багатьох галузей знань, що відображала історичний шлях українського народу та людської цивілізації взагалі.

18 вересня 2003 р. відбулася урочиста презентація — передача ЛНБ ім. В. Стефаніка книжкової колекції зібрання власної бібліотеки родини відомих меценатів Мар'яна та Іванни Коців. Своє зібрання родина Коців заповіла Науковому відділу періодичних видань, якому було присвоєно ім'я Мар'яна та Іванни Коців 11 вересня 2003 р., (наказ № 89 по ЛНБ ім. В. Стефаніка) з формулюванням «За вагому видавничу та фахову журналістську працю, налагодження роботи школи українознавства у США, меценатську діяльність в Україні, допомогу у відбудові будинку відділу періодичних видань (вул. Ковжуна, 8) і передачу бібліотеці власних мистецьких та книжкових колекцій».

Книжкове зібрання з власної колекції родини Коців, подароване ЛНБ ім. В. Стефаніка, нараховує — 8 577 назв книг, брошур, періодичних видань. Це твори як українських, так і закордонних класиків, праці українських літературознавців, різноманітні довідкові та бібліографічні видання, зокрема твори Т. Шевченка, І. Франка, М. Грушевського, В. Кубійовича, енциклопедичні та бібліографічні видання. Окрему групу становить періодика, яка видавалася в Україні та поза її межами — повні комплекти періодичних видань «Сучасність», «Український історик», «Нотатки з мистецтва», «Наше життя», «Український голос».

При передачі приватної колекції був присутній Мар'ян Коць. Відомості про колекцію зберігаються в електронному каталозі бібліотеки.

18 вересня 2003 р. урочисто відкрився відділ періодичних видань. Відкриття почалося зі Служби Божої та посвяти будинку, яку провели священнослужителі УГКЦ. На урочистому відкритті були присутні меценат Мар'ян Коць, який спеціально прилетів з Америки, (його дружина Іванна на цей час була вже покійна), дирекція бібліотеки, представники обласної та міської адміністрацій, працівники засобів інформації, гості.

Мар'ян Коць* спричинився до цієї події найбільше. Адже цей просторий і світлий будинок відбудований і реставрований за

---

* **Коць Маріян-Павло Васильович** (29.06.1922 р. н.) — видавець, журналіст, громадський діяч, меценат. Народився у Львові. Учень філії Академічної гімназії. Переконавши батька, що більшовики, які прийшли до Львова 1939 р., це злочинці, разом із старшим на два роки братом залишив місто. За дорученням професора В. Кубійовича виїхав на Підляшшя, де був директором української школи в селі Ганна. У 1941–1944 рр. навчався у Холмській гімназії на філології та журналістиці. Згодом перебирається у табір біженців до Німеччини (Штравбінг, Баварія), де, володіючи німецькою, польською, англійською мовами, працює співробітником Української Національної Ради та завідувачем відділу статистики Головної Квартири ІНРА (Інтернаціональна організація втікачів).

1952 р. з майбутньою дружиною Іванною переїжджає до США. Там працює на тютюновій фабриці фінансистом (нараховує заробітну плату) та у банку. Коли створилась централія Українських Кооперативів у США, став її віце-президентом. Працює директором кредитної спілки «Самопоміч» у м. Джерсі-Сіті, головою Фондації УВАН (Української Вільної Академії Наук), ексекютивним директором Східно-Європейського інституту ім. В. Липинського в Філадельфії; був співзасновником Українського Соціологічного інституту в Америці, засновником першої офсетної української друкарні в США та власного «Видавництва М. П. Коць» (м. Лексінгтон). У видавництві (за щедрої підтримки М. Коця) побачили світ 62 видання з української літератури й культури, серед яких: «Українські народні мелодії» З. Лиська (6 томів), наукова праця В. Вітвицького «Максим Березовський: життя і творчість», «Релігійні твори» Олександра Кошиця, видання УВАН та літературний журнал «Світовид».

Мар'ян Коць з дружиною Іванною (1911–2002) — щедрі меценати, які підтримували: «Асоціацію дослідників голодоморів» (Україна), допомогового фонду «Дітям Чорнобиля», «Український Соціологічний Інститут», фільм «Лебедине озеро: Зона», Музей гетьманства, Композиторський конкурс у рамках «Київ Музик Фест», Львівську національну наукову бібліотеку України імені В. Стефаника, різні культурні

його кошти. Добročинність подружжя Коців увічнено на двох таблицях будинку, а читальний зал прикрашений мальованими портретами жертводавців.

— Сприймемо наше сьогоднішнє дійство як символічний акт. Ми зібрались сюди, щоб вперше в історії нашої бібліотеки відкрити іменний відділ, — сказав у своєму виступі директор ЛННБУ ім. В. Стефаніка М. М. Романюк. За такий, образно кажучи, «цісарський подарунок», ми найбільше завдячуємо вихідцям з нашого чарівного міста Мар'янові й Іванні Коцям. Їх воля, слово і чин гідні подиву та глибокої шани.

Слово подяки Мар'янові Коцю виголосили почесний директор бібліотеки Л. І. Крушельницька, завідувач відділу періодичних видань Ю. О. Романишин.

За вагому меценатську діяльність в Україні, допомогу у відбудові будинку відділу періодичних видань і передачу бібліотеці власних мистецьких та книжкових колекцій 11 вересня 2003 р. відділ періодичних видань перейменовано на відділ періодичних видань ім. Мар'яна та Іванни Коців.

До фонду відділу ввійшла періодика та видання, що продовжуються, бібліотек Наукового товариства ім. Шевченка, Ставропільського інституту, Народного Дому, «Студіону», Осолінських та ін., які в 1940 р. передали до складу філії Бібліотеки АН УРСР.

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 608 від 10.05.2002р. «Про порядок доставляння обов'язкових примірників

проекти в США та в Україні; були ініціаторами, натхненниками та спонсором встановлення пам'ятника гетьманові І. Мазепі у с. Мазепинці Київської області.

М. Коць — член кількох редакційних журналів («Березіль», «Бористен» (Україна)), представник у США Національної комісії з повернення культурних цінностей. Він — почесний член Спілки композиторів України і почесний громадянин м. Дубно, почесний член шкільної ради школи-інтернату в Артемівську, якій подарував десятки комп'ютерів, член товариства «друзі Харкова». Кілька років підряд подружжя Коців фінансувало музичні фестивалі в Україні, даючи переможцям свої іменні премії.

Указом Президента України від 26 листопада 2005 р. № 1654 Мар'яна Коць нагороджений орденом «За заслуги» II ступеня; розпорядженням міського голови м. Львова А. І. Садового від 24 серпня 2010 р. — «Орденем Лева».

документів», до відділу періодичних видань надходять обов'язкові безкоштовні примірники всеукраїнських газет і журналів та тих, що вийшли на території Львівської області.

Нині у відділі зберігається понад 1.8 млн. др. одиниць періодичних видань XIX–XX ст. (журнали, альманахи, видання, що продовжуються, газети, кадрові мікрофіші, мікрофільми — найбільше зібрання Західних областей України).

Значна частина видань має історичний характер, що є неocenним матеріалом до вивчення історії, зокрема Західної України. Вагому частину фонду становлять видання українською і російською мовами.

Особливе місце у фонді займають газети, з яких лише назв кириличним шрифтом понад 4 тис., а латинським понад 2 тис.

Цінну частину фонду становлять західноукраїнські та еміграційні газети XX ст., видання різних політичних і культурних угруповань та організацій: «Бережанський вісник» (Бережани); «Буковина» (Чернівці); «Волинське слово» (Луцьк); «Діло» (Львів); «Прикарпатська Русь» (Львів); «Руслан» (Львів); «Русская Рада» (Коломия); «Подільське слово» (Тернопіль); «Станіславівські вісти» (Станіславів); «Хлібороб» (Лубни); «Беларускі звон» (Вільно); «Заря» (Берлін); «Краківські вісти» (Краків); «Наша жизнь» (Вільно); «Гайдамаки» (Нью-Йорк); «Католицький провід» (Чикаго); «Правда» (Філадельфія); «Наш стяг» (Чикаго); «Західні вісти» (Едмонтон); «Канадійський фермер» (Вінніпег); «Канадійський Русин» (Вінніпег); «Український Бескид» (Перемишль); «Холмська земля» (Краків); «Український прапор» (Берлін) та ін.

У відділі зберігаються чисельні видання польської і німецької періодики XIX — I половини XX ст.: «Kurjer rolniczy» (Warszawa), «Górnik» (Gorlice), «Ziemia» (Kraków), «Dziennik polytechniczny» (Warszawa), «Deutscher Buch und Steindruckerei» (Berlin), «Correspondent für Deutschlandsbuchdrucker und Schriftgiesser» (Leipzig), газети — «Dziennik Warszawski» (Warszawa); «National Zeitung» (Berlin); «Gazeta Lwowska» (Lwów); «Gazeta Podkarpacka» (Stanisławów), «Głos Polski» (Tarnopol) та ін.

Багатим є фонд газет і журналів колишнього СРСР та країн соціалістичного табору, районних газет Львівської області.

У сховищах зберігаються мікрофільми (близько 200 назв) та понад 635 назв журналів, скопійованих на мікрофільмах, що становить

25 000 мікрофіш (технічні і гуманітарні), серед яких переважають закордонні наукові журнали: «Journal of information processing» (Tokyo); «Mathematical programming» (Amsterdam); «Journal of applied mathematics» (Philadelphia).

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 1 709 від 19 грудня 2001 р. унікальні фонди Бібліотеки, у т. ч. періодичні видання XIX–XX ст., віднесено до наукових об'єктів, що є національним надбанням.

Тепер Науковий відділ періодичних видань ім. Мар'яна та Іванни Коців має найчисельніший фонд часописів, що вийшли на території Західної України.

Зараз у структурі відділу чотири сектори, штат складається з 22 співробітників.

Працівники відділу підготували низку наукових праць, серед яких — систематичні покажчики, каталоги, наукові статті, буклети.

З огляду на розширення функціональних завдань, чисельність, культурну вартість і різноплановість фонду, потребу більш ефективного його опрацювання, розкриття і дослідження — відділу періодичних видань ім. Мар'яна та Іванни Коців 28 лютого 2007 р. надано статус наукового підрозділу.

Для раціонального проведення наукових досліджень 28 грудня 2007 р. у відділі створено сектор наукового опрацювання періодичних видань, головним завданням якого є проведення наукових досліджень з історії української та іншомовної періодики, яка виходила на території України та поза її межами [5].

Наукові співробітники відділу працюють у межах визначених бібліотечних тематик: «Документальна пам'ять України», «Науково-бібліографічне опрацювання і розкриття фондів, колекцій та збірок ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України» та беруть участь у підготовці та виданні повного «Репертуару українських періодичних видань 1907–1939 рр.: створення комп'ютерної бази даних анотованої бібліографії періодики та бібліографічної інформації про найвизначніших редакторів, видавців і публіцистів минулого».

У перспективі роботи відділу — наукове опрацювання та розкриття фондів періодичних видань XIX–XX ст., створення електронних баз даних та укладання на їх основі друкованих каталогів та бібліографічних покажчиків, опублікування наукових статей, монографій, участь у наукових конференціях тощо.

1. Довідка про роботу Львівської бібліотеки Академії наук УРСР за 1949 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 212. — Арк. 2.
2. Довідка про роботу Львівської бібліотеки Академії наук УРСР за 1951 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 334. — Арк. 15.
3. Звіт про роботу Львівської бібліотеки Академії наук УРСР за 1939 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 1. — Арк. 27.
4. Звіти про роботу Львівської бібліотеки Академії наук УРСР за 1947 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 122. — Арк. 69.
5. Наказ № 151 по Львівській національній науковій бібліотеці України імені В. Стефаника від 28 грудня 2007 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — 1 арк.
6. Плани роботи відділу обслуговування та фондів на I-II кв. 1941 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 52. — Арк. 3.
7. Протоколи виробничих нарад Львівської бібліотеки Академії наук УРСР (30 серпня – 16 листопада 1944 р.) // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 70. — Арк. 6.
8. Річний звіт про виконання плану роботи газетно-журнального відділу за 1948 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 198. — Арк. 1-5.
9. Річний звіт про виконання плану роботи за 1946 р. відділом обслуговування та фондів // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 98. — Арк. 3.
10. Річний звіт про виконання плану роботи на 1946 р. відділом газет і журналів // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 110. — Арк. 7.
11. Річний звіт про роботу газетно-журнального відділу за 1950 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 318. — Арк. 3.
12. Річний звіт про роботу Львівської бібліотеки Академії наук УРСР за 1948 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 162.
13. Річний звіт про роботу Львівської бібліотеки Академії наук УРСР за 1949 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 210. — Арк. 54.
14. Річний звіт про роботу Львівської бібліотеки Академії наук УРСР за 1950 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 270. — Арк. 9-13.
15. Річний план роботи Львівської бібліотеки Академії наук УРСР на 1946 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 87. — Арк. 9.
16. Розпорядження по Львівській бібліотеці Академії наук УРСР № 1-43 від (21 січня – 30 грудня 1952 р.) // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 366. — Арк. 23.
17. *Matwijów M. Zakład Narodowy imienia Ossolińskich w latach 1939–1946 / Maciej Matwijów.* — Wrocław : T-wo Przyjaciół Ossolineum, 2003. — 350 s.